

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **AZ Demolice s.r.o.**, se sídlem Frýdlantská 111, Chrastava, zast. Mgr. Tomášem Svobodou, advokátem se sídlem Na Poříčí 1047/26, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 14. 5. 2025, č. j. 59 A 53/2024-108, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatky (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2024, č. j. KULK 68106/2024, sp. zn. OŽPZ 1255/2024 OOO/2, ve věci přestupků, kterých se stěžovatelka dopustila podle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“).

[2] Společně s odůvodněním kasační stížnosti stěžovatelka dne 30. 6. 2025 podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku namítala, že by výkon rozsudku krajského soudu měl nenapravitelné následky, zejména by jí způsobil úpadek. Tato újma by byla nepřiměřeně větší než újma, která by přiznáním odkladného účinku vznikla veřejné správě.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že proti tomuto návrhu nemá námitek, neboť přiznáním odkladného účinku nevzniká újma jiným osobám a není v rozporu s důležitým zájmem.

[4] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobkyni (stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván pouze za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v této věci splněny.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatelka namítá, že by jí nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo způsobit úpadek.

[8] Z kasační stížnosti je patrné, že stěžovatelka brojí právě proti výši uložené sankce. Stěžovatelce byla za tři přestupky podle zákona o odpadech uložena pokuta ve výši 1 300 000 Kč, kterou považuje za likvidační. Stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu zaslala k prokázání své majetkové situace rozvahu a výkaz zisku a ztrát, ze kterých je patrné, že za období roku 2023 činil její výsledek hospodaření po zdanění 200 000 Kč a čistý obrát za účetní období byl 8 961 000 Kč. Při posuzování otázky, zda by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato nepoměrně vyšší újma stěžovatelce skutečně hrozí. Z předložených podkladů je zřejmé, že uložená pokuta pro stěžovatelku představuje značnou částku, jejíž zaplacení by na její podnikání mohlo mít silně negativní vliv. Proti tomu újma jiným osobám nehrozí, jak zmínil žalovaný. Zároveň i krajský soud na návrh stěžovatelky přiznal žalobě usnesením ze dne 10. 12. 2024, č. j. 59 A 53/2024-78, odkladný účinek. První podmínku pro přiznání odkladného účinku tak Nejvyšší správní soud považuje za splněnou.

[9] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, tento rozpor však neshledal. V této věci je sice dán zájem státu na možnosti ukládat a následně skutečně vybírat pokuty za porušení zákona o odpadech, přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však s tímto zájmem v rozporu není. Nadto v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS, tento soud dospěl k závěru, že pro zamítnutí

pokračování

návrhu na přiznání odkladného účinku nestačí pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, ale je nutné vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci (stěžovateli) s intenzitou narušení veřejného zájmu. V případě, že by kasační stížnost stěžovatelky úspěšná nebyla, bude i nadále povinna uloženou pokutu zaplatit, přiznáním odkladného účinku tak může dojít pouze k mírnému oddálení této povinnosti. Nejvyšší správní soud proto rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by se svou intenzitou blížil zásahu do práva svědčícího stěžovatelce, neshledal.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal (výrok I.).

[11] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto.

[12] Jde-li o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel zdejší soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatků zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>) nebo

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050410725**.

P o u č e n í :

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. července 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu